

[Arne Bjerregaard]

lands naturgivne ressourcer skal fortsat udelukkende tilhøre staten, men efterforskning og udnyttelse skal ske efter forhandling mellem regeringen og landsstyret. Landsstyret skal kunne udsætte sådanne aktiviteter. Men vi mener også, at der på grund af rigsheden ikke kan tilkomme landsting og landsstyre nogen vetoret.

Hvad angår den kgl. grønlandske handel, ønsker kristeligt folkeparti ikke en stykkevis, men en samlet overdragelse, idet vi mener, at alt for meget ellers vil blive slået i stykker.

Den hjemmestyreordning, der nu indføres, mener vi er et værdifuldt nærdemokratiske fremskridt. Vi opfordrer dog både den grønlandske befolkning og syddanskerne til ikke at anse hjemmestyre for at være en universalkur, der kan fjerne alle de mange problemer, der er indbygget og i fremtiden vil være indbygget i Grønland. Også efter gennemførelsen af hjemmestyret vil der være mange og store uløste problemer, og nogle vil måske endda tilsyneladende være uløselige.

Må jeg til slut advare imod såvel ideologiske som demagogiske forenklinger af de store grønlandske problemer.

Alfred Hansen (DR):

Vi har næppe den helt færdige udformning af hjemmestyret for Grønland i de forslag, der foreligger her. Det er nok naturligt at forestille sig en del ændringer under det udvalgsarbejde, som skal finde sted eventuelt her i sommerferien og i hvert fald senest til efteråret. Det er et omfattende lovkompleks, som har nogle intentioner, man kun kan tilslutte sig, men jeg tror også, at visse politiske partier under udvalgsarbejdet vil ønske at hugge en hæl og klippe en tå hist og her.

Der skal ingen tvivl herske om, at retsforbundets principielle holdning er, at grønlændere bestemmer i Grønland og over Grønland, ligesom vi ønsker, at danskere bestemmer i Danmark.

Når denne klare stilling er tilkendegivet, skal man også konstatere, at vi har haft en kolossalt hurtig og kraftig udvikling i Grønland siden anden verdenskrig, og at det har medført en mængde problemer, som det danske folketing efter vores opfattelse ikke på alle områder har kunnet leve op til. Så kan man sige: bedre sent end aldrig, når det nu er gået op for folketinget, at der må en revi-

sion til, og at man må overlade mere til den grønlandske befolkning selv at bestemme over egne forhold. Det er altså ikke på danske præmisser, der skal lovgives i Grønland, men på grønlandske.

Det er jo ikke nok, som man eventuelt vedtager nogle love, som har nogle smukke intentioner, så det på papiret ser ud, som om man nu har givet Grønland selvstyre, hvis man i realiteten ikke har givet dem det. Jeg vil spørge Grønlandsministeren, om han mener, det danske folketing, Danmark, på visse områder vil modsætte sig den grønlandske befolknings ønske om at gøre dit eller dat. Kan man forestille sig en situation, hvor Danmark kommer og siger: det er godt nok jeres ønske, men vi har det sidste ord i den sag, og sådan bliver det? Her tænker jeg f. eks. på udvinding af olie, af uran, eller hvem grønlænderne ønsker eventuelt skal gøre brug deraf, og jeg tænker ikke mindst på Grønlands forhold til EF. Vi ved, at der i 1972, da der var afstemning om Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, ved folkeafstemningen på samme tid i Grønland var en meget stor og markant modstand mod Grønlands tilslutning. Alligevel blev de indlemmet i denne del af den vesteuropæiske superstat, og jeg finder, det nu må være passende, at grønlænderne, inden de til næste år skal vælge en repræsentant til EF-Parlamentet, hvor Danmark skal vælge 15, får mulighed for gennem en folkeafstemning at tilkendegive, om man fortsat ønsker – eller rettere sagt: om man stadig væk ikke ønsker – medlemskab af fællesmarkedet. Det må være den rigtige procedure, at man giver den grønlandske befolkning reel mulighed for at bestemme og tage stilling til et medlemskab af EF sammen med Danmark. Hvis de ikke ønsker det, må konsekvensen være, at man heller ikke holder afstemning vedrørende et mandat til EF-Parlamentet.

Jeg vil også spørge ministeren, om man fra Grønlands side efter en vedtagelse af disse lovforslag og under forudsætning af, at grønlænderne ved en folkeafstemning godkender det, vil kunne sige: vi ønsker ikke amerikanske baser i Grønland. Ellers synes jeg nok, at det grønlandske selvstyre, som der så smukt tales om i dette lovkompleks, ikke er så reelt, som man umiddelbart skulle få indtryk af. Man kunne have lyst til at spørge ministeren, om den planlagte hjem-